

Slobodan Tošić

Rođen 02.02.1980. godine u Baru, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Košarkom počeo da se bavi sa 12 godina u KK Mornar iz Bara, u pionirskoj selekciji kod trenera Milana Rondovića. Najveći uticaj u tom periodu na njegov košarkaški razvoj imao je tadašnji trener seniorske ekipe Mornara Mihailo Pavićević, koji ga je već sa 14 godina priključio treninzima seniorskog tima.

U tom period, Mihailo Pavićević je nesebično koristio svaku priliku da mu obezbijedi minutažu u ligaškom dijelu takmičenja u seniorskoj konkurenciji, što tada za njega nije bila mala stvar, s obzirom da je Mornar tada igrao I saveznu ligu tadašnje Jugoslavije.

Za Mihaila Pavićevića uvijek ponosno ističe da je njegov košarkaški otac s obzirom da roditelji Vaso i Zorka nisu imali nikakvih dodirnih tačaka sa sportom.

1996. godine, stigao je i poziv kadetske reprezentacije Jugoslavije, sa kojom je odigrao pretkvalifikacije i kvalifikacije za Evropsko prvenstvo koje je i osvojio 1997. godine u Belgiji pod trenerskom palicom Svetozara Toze Matića i Dragana Dragosavca.

Zatim i treće mjesto na olimpijskim igrama za mlade u Moskvi pod vođstvom trenera Nenada Trajkovića. Posle uspjeha sa mladim reprezentativnim selekcijama, novi trener Mornara Đorđije Pavićević oformljuje mladu ekipu koja je i te godine igrala I saveznu ligu Jugoslavije i daje mu veću minutažu i punu slobodu u igri. Zahvaljujući tome, kao i Đorđijevoj posvećenosti i radu, može da se kaže da je ta godina imala ključnu ulogu u njegovoj profesionalnoj karijeri.

Posle 1998. godine stiže poziv i kao i potpisivanje višegodišnjeg ugovora sa KK Lovćen sa Cetinja koji je tih sezona uspješno vodio Miodrag Kadija. Brojni individualni treninzi, kao i posvećenost Miodraga Kadije, doprinjeli su mom daljem košarkaškom razvoju i napredovanju u karijeri.

Upravo te godine, provedene na Cetinju bile su najznačajnije i može se reći i najuspješnije godine za njega, imajući u vidu da je Lovćen tada ravnopravno igrao sa velikim klubovima kao što su Partizan, Zvezda, Hemofarm, Budućnost. Dobrim partijama, zaslužio je poziv u mladu reprezentaciju (U 22) sa kojom je osvojio zlato u Pekingu 2000. godine.

KK Lovćen Cetinje

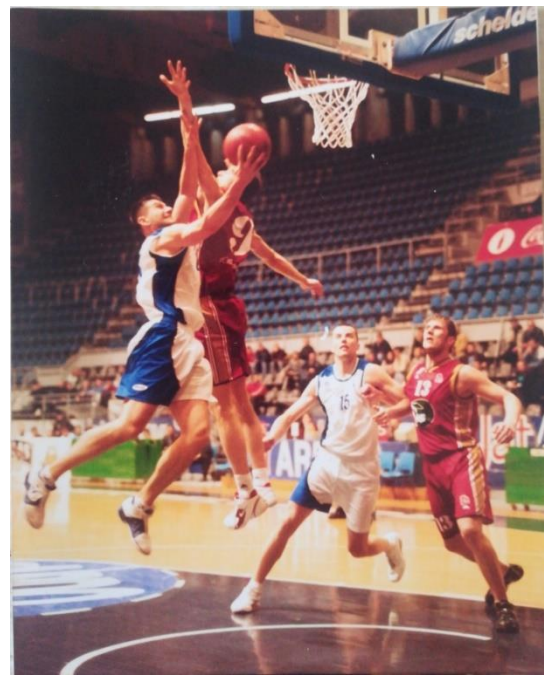
Stoje sa lijeva: fizioterapeut Miško Čabarkapa, kondicioni trener Dejan Jašović, trener Miodrag Kadija, Đuro Ostojić, Darko Peković, Savo Đikanović, Zoran Milović, Nebojša Bogavac, sportski direktor Čedo Mudreša, sekretar Dejo Mlađen.

Čuče sa lijeva: Ivo Perović, Marko Milošević, Dragan Radović, Nikola Vučurović, Srđan Đurić, Slobodan Tošić

Posle teže povrede koljena, pauze od godinu dana i manje minutaže, sezone 2004./05. postiže dogovor sa OKK Beogradom i prelazi u njihove redove, što se na kraju ispostavilo kao sjajan potez jer je bio jedan od najboljih igrača ekipe sa prosjekom od 16 poena po utakmici.

Posle uspješno odigrane i završene sezone 2004./05. u OKK Beogradu, istu nastavlja, kao pozajmljeni igrač, u redovima Budućnosti gdje je odigrao Superligu SRJ. U OKK Beogradu je igrao do 2006. godine, posle čega prelazi u KK Atlas gdje se zadržava do 2007. godine, kada prelazi u KK Igokea iz Aleksandrovcu gdje provodi 2 sezone i sa kojom osvaja Kup BIH. Ostatak karijere igrao je za KK Borac iz Banja Luke, kao i za Olympias Patras iz Patre (Grčka) - 1 sezona i Arkadikos iz Tripolija (Grčke) - 2 sezone.

Igračku karijeru završava u KK Mornaru 2013./14. godine i posvećuje se radu sa djecom. Trenutno, pomaže bivšem saigraču Ranku Čarapiću u vođenju mlade selekcije KK Mornara koja nastupa u kadetskoj superligi Crne Gore.

Slobodan po sopstvenim rečima izuzetno ceni sve trenere sa kojima je saradnjivao tokom karijere i ističe da je svaki trener ostavio traga u njegovom košarkaskom životu i omogućio mu da danas uspešno prenosi znanje na nove generacije koje dolaze.

Zajedno sa suprugom Jelenom i dvoje djece Stašom (5) i Vukšom (7), živi u Baru gdje uspješno vode Igraonicu i kafić Dvorište kao i Biro za legalizaciju objekata i prodaju nekretnina.

